

Norsk Arkivråd
Pb. 812 Sentrum
0104 OSLO
Tel.: 22 20 28 90
postmottak@arkivrad.no

Oslo, 12. april 2010

Samferdselsdepartementet
Postboks 8010 Dep
0030 OSLO

Deres ref: 09/585-HK

HØRING OM DATALAGRING

Vi viser til høringsbrev lagt ut på Samferdselsdepartementets nettsider 8. januar 2010 om datalagringsdirektivet.

Norsk Arkivråd står ikke på listen over høringsinstanser, men som landets største interesseorganisasjon innenfor arkivfeltet, velger vi å sende inn et høringssvar siden datalagringsdirektivet i høyeste grad tangerer vårt fagområde.

Det første vi ønsker å kommentere, og som vi stiller oss litt spørrende til, er forholdet mellom sletting etter personopplysningsloven og kassasjon etter arkivloven. Datatilsynet krever – og det legges også opp til det dersom direktivet blir vedtatt – at trafikkdata skal slettes etter 6, 12 eller 24 måneder. Spørsmålet er om disse databasene som opprettes for at myndighetene (politiet m fl.) skal ha tilgang, er å regne som offentlige arkiver. Er de det, kommer slettingen i strid med bestemmelsene i arkivloven § 9, bokstavene c og d. Det står der at arkivmateriale ikke kan kasseres uten tillatelse fra Riksarkivaren eller rettes på en slik måte at tidligere uriktige eller ufullstendige opplysninger blir slettet, dersom disse har hatt noe å si for saksforberedelser, vedtak eller annet som etter arkivloven bør dokumenteres. Personopplysningsloven går ikke generelt foran arkivloven, og forholdet mellom de to lovene er regulert.

Fra en arkivfaglig synsvinkel er det viktig å dokumentere – i nåtid og ettertid – at vedtak om ”overvåking” etc. ikke er basert på ufullstendige eller feilaktige opplysninger. Slettes trafikkdata etter kort tid, er ikke slik etterprøving mulig. Dette er helt grunnleggende ved arkiv og disse hensynene kan komme i konflikt med personopplysningsloven. Det er imidlertid i den enkeltes interesse at slik etterprøving er mulig.

Det springende punktet i vår argumentasjon er som nevnt hvorvidt de trafikkdataene som skal lagres er å regne som offentlige arkiver eller ikke. Vel er ikke tilbyderne offentlige instanser som således er underlagt arkivloven, men så lenge dataene lagres *for* offentlige instanser som er underlagt dette lovverket, mener vi det kan argumenteres for at databasene må anses som offentlige arkiver. Videre mener vi derfor at departementene må ta dette spørsmålet opp til vurdering.

Norsk Arkivråd og arkivarer er opptatt av at alle typer data lagres og arkiveres på en forsvarlig og kvalitetssikret måte. Vi mener således at det må stilles krav til hvordan trafikkdataene lagres i databasene, krav til integritet, konfidensialitet, etc. Vi er usikre på om de små teleoperatørene innehar, eller har tilgang til, denne type kompetanse. Vi leser under punkt 4.7 *Ulike løsninger for lagringssted* at departementene foreslår at det skal være opp til den enkelte tilbyder å velge lagringsløsning og at det ikke foreslås å etablere en sentral lagringsløsning. Imidlertid skisseres det et alternativ for en mellomløsning. I denne mellomløsningen vil myndighetene opprette en sentral database der det vil være frivillig for tilbyderne å knytte seg til. Det antas at dette vil være svært aktuelt for mange av de små tilbyderne, så fremt ordningen blir finansiert av staten. Norsk Arkivråd mener dette vil være den mest gunstige løsningen nettopp for å sikre en kvalitetssikret lagring.

Vennlig hilsen

Vilde Ronge
leder av Norsk Arkivråd